

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Tyciński
Protokolant:	Stażysta Patrycja Klonowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kamili Maszerowskiej-Jachimowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r.; 22 marca 2018r., 19 kwietnia 2018r.; 24 maja 2018r.; 21 czerwca 2018 r.

sprawy:

oskarżonego P. C.

syna C. i E. z domu W.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 czerwca 2017 roku ok. godz. 14:45 w T. przy ul. (...), kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym m-ki (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie o godz. 14:34 – 0,63 mg/l, II badanie o godz. 14:51 – 0,60 mg/l),

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk

orzeka

I. uznaje oskarżonego P. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na mocy art. 178a§1 kk i art. 33§1 i 3 kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 30 (trzydzieści) złotych;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł (pięć tysięcy złotych);

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 300 zł (trzysta złotych) tytułem opłaty i obciąża kosztami postępowania w wysokości 806 zł (osiemset sześć złotych)

II K 1087/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 czerwca 2017 r. w T. przy ul. (...) kierował samochodem osobowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...). Funkcjonariusze Komisariatu Policji T. Ś. około godz. 14:30 zatrzymali wyżej wymienionego, poruszającego się wskazanym pojazdem, do kontroli drogowej w rejonie parkingu strzeżonego przy hotelu (...).

(dowód: notatka urzędowa **k. 1, 107v.**,

wyjaśnienia oskarżonego **k. 13, 57v.**)

W trakcie kierowania pojazdem, P. C. znajdował się pod wpływem alkoholu, gdyż poprzedniego wieczoru wypił kilka lampek wina.

(dowód: protokół przebiegu badania stanu trzeźwości **k. 2-2v., 107v.**,

wyjaśnienia oskarżonego **k. 13, 57v.**)

Pierwszy pomiar, wykonany u P. C. o godz. 14:34 wskazał wynik 0,63 mg/l, drugi - wykonany o godz. 14:51 - 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie przeprowadzono urządzeniem elektronicznym typu (...)

(dowód: protokół przebiegu badania stanu trzeźwości **k. 2-2v., 107v.**,

wyjaśnienia oskarżonego **k. 13, 57v.**)

P. C. w dacie czynu miał ukończonych 40 lat. Ma wykształcenie wyższe, obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 5.000 zł miesięcznie. P. C. dotychczas nie był karany sędownie.

(dowód: dane osobowe **k. 42,**

dane o karalności **k. 9, 107v.**)

P. C. został oskarżony o to, że w dniu 09 czerwca 2017 r. ok. godz. 14:45 w T. przy ul. (...), kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym m-ki (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie o godz. 14:34 – 0,63 mg/l, II badanie o godz. 14:41 – 0,60 mg/l), **tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk.**

Oskarżony P. C. podczas pierwszego przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego (k. 83) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu wskazanym w zarzucie brał udział w (...), które w tym czasie odbywało się w T.. Przyznał, iż poprzedniego wieczoru, do godz. 24:00, spożywał alkohol w postaci wina. Miał wypić kilka lampek. Co prawda rano był zmęczony, ale czuł się na tyle dobrze, że postanowił wsiąść do samochodu. Nie podejrzewał, że może być nietrzeźwy. Dodał, że żałuje tego, co się stało.

W toku postępowania jurysdykcyjnego (k. 57v.) P. C. podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Dodał jedynie, iż zanim położył się spać, w noc poprzedzającą jego zatrzymanie, zażył lek na zgagę - R. M.. Rano czuł się dobrze, nie pił alkoholu. Kiedy został podjęty do kontroli, zamierzał jedynie podjechać do punktu ksero na sąsiedniej ulicy. Wynik pomiaru był dla niego zaskoczeniem.

Sąd, co do zasady, dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim wskazał na sam fakt spożywania alkoholu w noc poprzedzającą zdarzenie. Jednocześnie, twierdzenia P. C. jakoby wpływ na stężenie alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu mogło mieć zażycie przed snem leku na zgagę, nie zasługiwały na uwzględnienie w żadnej mierze. Wydana w toku postępowania opinia sądowo-lekarska z dnia 12 marca 2018 r. (k. 61-62) oraz uzupełniająca ją opinia z dnia 14 czerwca 2018 r. (k. 104-105) jednoznacznie wykluczyły, by rzeczony preparat wpłynął na wzrost stężenia alkoholu

w organizmie oskarżonego. Sąd uznał obie opinie - łącznie - za spójne, pełne, wewnętrznie niesprzeczne, nadto sporządzone przez osobę o niekwestionowanych kwalifikacjach. Wobec powyższego, Sąd w całości dał wiarę wnioskowi z wyżej wymienionych opinii.

Nadto Sąd oparł się na dowodach z dokumentów: protokole przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2) a także danych o karalności (k. 9), albowiem w/w dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione do tego podmioty i brak było podstaw do kwestionowania prawdziwości, rzetelności w/w dokumentów.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie stanu faktycznego w sposób niebudzący wątpliwości. Oskarżony przyznał się do stawianego mu zarzutu, w szczególności nie kwestionował, że istotnie w dniu zdarzenia prowadził pojazd mechaniczny po spożyciu alkoholu. Brak jest jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego podważać. Co więcej, wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów, w szczególności w postaci protokołu badania urządzeniem elektronicznym.

Ustalony w sprawie stan faktyczny stanowi podstawę do przypisania oskarżonemu czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Na podstawie art. 178a § 1 kk karze podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzeniem pojazdu jest każda czynność wpływająca bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygająca o kierunku i prędkości jazdy. Z kolei pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą własnego silnika. Dodać należy, że przestępstwo z art. 178a § 1 kk może być popełnione w każdym ogólnodostępnym miejscu, gdzie może odbywać się ruch pojazdów. W doktrynie wskazuje się m.in. na takie miejsca, jak drogi publiczne, osiedlowe, tereny budowlane, lotniska itp. (tak: komentarz do art. 178a kk [w:] Kodeks karny. Komentarz. Andrzej Marek, Lex 2010).

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadniał uznanie oskarżonego za winnego tego, że w dniu 9 czerwca 2017 r. w T. przy ul. (...), kierował samochodem marki (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie o godz. 14:34 – 0,63 mg/l, II badanie o godz. 14:51 – 0,60 mg/l), to jest przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości, zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk, zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Odpowiedzialność na podstawie art. 178 a § 1 kk jest ponoszona wówczas, gdy sprawca ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, a także gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol nie uległ jeszcze wydaleniowi z organizmu, i na to się godzi. Przystępstwo stypizowane w art. 178a § 1 kk jest przestępstwem umyślnym, które może być popełnione zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego. Umyślnością muszą być objęte wszystkie znamiona, w tym także znajdowanie się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Zamiar bezpośredni, jak i ewentualny, uwarunkowane są świadomością, gdyż akt woli nie może być zrealizowany bez świadomości (tak: komentarz do art. 178a kk [w:] Kodeks karny. Komentarz. Marian Filar [red.], LexisNexis 2014). Przystępstwo to ma charakter typu abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo. Dla jego dokonania nie jest niezbędne nastąpienie skutku. Sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia z 10 marca 1964 r., IV K 1296/61, OSNKW 1964, nr 10, poz. 152).

Oceniając zachowanie oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, że czyn ten uznać należy za zawiniony. P. C. jest osobą dorosłą, rozumiejącą podstawowe zasady etyczno-moralne oraz posiadającą określone doświadczenie życiowe. Karalność przypisanego mu czynu jest powszechnie znana. Oskarżony miał świadomość, iż wsiadając do samochodu

w godzinach porannych w dniu 9 czerwca 2017 r. jest po spożyciu co najmniej kilku lampek wina. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż spożycie napoju o wysokiej zawartości alkoholu wpływa znacząco na stopień jego stężenia w organizmie człowieka. Oskarżony zaś spożywał alkohol w znacznej ilości co najmniej na kilka godzin przed rozpoczęciem jazdy.

Powyższe pozwala uczynić oskarżonemu zarzut, że dopuszczając się przedmiotowego czynu zachował się niewłaściwie. W przedmiotowej sprawie nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego, ani bezprawność jego zachowania. Dokonując oceny zachowania oskarżonego, z uwzględnieniem treści 115 § 2 kk, uznać należy, że społeczna szkodliwość przypisanego mu czynu była znaczna - przedmiotem ochrony art. 178a § 1 kk są bowiem życie, zdrowie i mienie. Oskarżony zaś zdecydował się na prowadzenie pojazdu w godzinach porannych, w czasie zwiększonego natężenia ruchu, nadto w miejscu, gdzie ruch pojazdów jest znaczny, a w pobliżu znajduje się kilka przejść dla pieszych.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na równą kwocie 30 (trzydziestu złotych), mając przy tym na uwadze zasady i dyrektywy sądowego wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1 i 2 kk.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna do społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy sprawcy, a ponadto uwzględnia cele prewencji indywidualnej i ogólnej.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd obligatoryjnie orzekł wobec nietrzeźwego sprawcy przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowych. Zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk dolna granica ustawowa tego zakazu to 3 lata. W ocenie Sądu orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego z art. 42 § 2 kk na okres 3 lat było adekwatne do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości czynu, mając przy tym na uwadze fakt, iż jako doświadczony kierowca winien mieć świadomość karygodności przypisanego mu czynu.

W punkcie V wyroku na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do spełnienia świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przepis ten obligował Sąd do orzeczenia świadczenia pieniężnego za przestępstwo z art. 178a § 1 kk w wysokości co najmniej 5.000 złotych. W ocenie Sądu, obecna sytuacja majątkowa oskarżonego uzasadnia orzeczenia tego świadczenia w rzeczony kwocie.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 27, poz. 152).